مؤزه کانی نهنک

Grandma's bananas

Vrsula NafulaVrsula NafulaVatherine GroenewaldPatinal

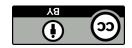
الانكام المال المال كوردى الله المال كوردى الله

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ವರ್ಷ ಪ್ರಶಂತಿಯ \ Grandma's bananas

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.

https://creativecommons.org/licenses/by/3.0

باغچهکهی نهنه پر بوو له گهنمهشامی و ههرزن و هانیوّك. به لام موّزه كان له ههموان باشتر بوون. ههرچهند که نهنکم نهوهی زوّری ههبوون، به لام من بهنهیّنی زانیم، که من لای ئهو له ههموان خوّشهویسترم. ئهو زوّربهی كاتهكان منی بوّ هالی خوّی بانگیّشت دهکرد. ههروه ها ئهو نهیّنی وردی پی دهگوتم. به لام ئهو نهیّنییه کی ههبوو که له منی ئاشکرا نهدهکرد: ئهو موّزه گهیوهكانی له کوی دادهنان.

. . .

Grandma's garden was wonderful, full of sorghum, millet, and cassava. But best of all were the bananas. Although Grandma had many grandchildren, I secretly knew that I was her favourite. She invited me often to her house. She also told me little secrets. But there was one secret she did not share with me: where she ripened bananas.

درهنگانیّکی ئهو شهوه له لایهن دایکم، بابم و نهنکم بانگکرام. من دهمزانی بوّچیه. ئهو شهوه کاتیّك من چووم راکشام که بخهوم، دهمزانی من جاریّکی دیکه هیچ کات ناتوانم نه له نهنکم، نه له دایك و بابم و بی گومان نه له هیچ کهسیّکی دیکه دزی بکهم.

. .

Later that evening I was called by my mother and father, and Grandma. I knew why. That night as I lay down to sleep, I knew I could never steal again, not from grandma, not from my parents, and certainly not from anyone else.

لفبه ره شرن سه به ته یه کی حه سیری گه و ره م بینی که له ده ره و و دو زیر نیان من سه به ته یه کی حه سیری گه و ره م بینی که له ده ره و و به کرد نه و ه بغیر به به و من پر سیار م لین کرد نه و ه بغیره ، و ه آلمیك که و ه ره گرته و ه نه و ه بو و بو : "نه و ه سه و ه ته چییه ، و ه آلمیك که و ه ره گرته و ه نه وه به و به نه نه به سه به ته که ، گه آلی داره موزیکی زوری در بوو که نه نکم سه رو بنی به ده زردن من به حه زه و پر سیار م اینی به ده نه نه به گرایانه بوچی به کار دینی ؟ " تاقه و آلمیک که این ده ستم که وت نه و ه بوو : "نه و آنه گه آب جاد و که خی منن."

. . .

One day I saw a big straw basket placed in the sun outside Grandma's house. When I asked what it was for, the only answer I got was, "It's my magic basket." Next to the basket, there were several banana leaves that Grandma turned from time to time. I was curious. "What are the leaves for, Grandma?" I asked. The only are the leaves for, Grandma?" I asked. The only answer I got was, "They are my magic leaves."

رفرژی پاشتر رفرژی بازار کردن بوو. نه نه بهیانی زوو له خهو هه ستابوو. ئه و هه میشه موزی گهیوو و هرنیوکی ده برد که له بازاردا بیانفروشیّت. من بو سه ردانی ئه و له و روزه دا په له م نه کرد. به آلم من نه مده توانی بو هرومیه کی زور خومی لی دوور بخه مه وه.

• •

The following day was market day. Grandma woke up early. She always took ripe bananas and cassava to sell at the market. I did not hurry to visit her that day. But I could not avoid her for long.

تەملاشاكردنى نەنك، مۆزەكلان، گەڵاى دارە مۆز، سەبەتە گەورە حەسىرىيەكە زۆر سەرنجراكێش بوو. بەڵام نەنكم منى بۆ كلرێك بۆ لاى دايكم نارد. "نەنە، تكلايە، لێمگەرێ كلاتێك تۆ ئاملادەى دەكەى با چاوت لێكەم…" ئەوتكلى كرد: "كچم هێندە لاسلار مەبە، ئەو كلارەى پێم گوتى برۆ ئەنجامى بدە." من بە ھەڵاتن ئەوێم بە جێ هێشت.

. . .

It was so interesting watching Grandma, the bananas, the banana leaves and the big straw basket. But Grandma sent me off to my mother on an errand. "Grandma, please, let me watch as you prepare..." "Don't be stubborn, child, do as you are told," she insisted. I took off running.

رۆژى پاشتر كاتێك نەنكم لە باخچەكەدا خەرىكى سەوزى رنىنەوە بوو، من بەدزىەوە چوومە ژوورەوە و تەماشاى مۆزەكانم كرد. زۆربەيان پێگەيشتبوون. من نەمتوانى كە خۆم رابگرم و هێشوويەكى چوار دانەم ھەڵگرت. كاتێك كە بە ئەسپايى بەرەو دەرگاكە دەرۆيشتم، لە دەرەوە گوێم لە دەنگى كۆخەى نەنكم بوو. من تەنيا توانىم مۆزەكان لە ژێركراسەكەمدا بشارمەوە و بەپشت ئەودا برۆم.

. . .

The following day, when grandma was in the garden picking vegetables, I sneaked in and peered at the bananas. Nearly all were ripe. I couldn't help taking a bunch of four. As I tiptoed towards the door, I heard grandma coughing outside. I just managed to hide the bananas under my dress and walked past her.

. . .

When I returned, Grandma was sitting outside but with neither the basket nor the bananas. "Grandma, where is the basket, where are all the bananas, and where..." But the only answer I got was, "They are in my magic place." It was so disappointing!

رفرزی پاشتر، کاتیك نه نکم بو سه ردانی دایکم هر بوو، من به خیرایی بو هر که که ی رفیشتم تا جاریکی دیکه چاوم به موزه کنی خیرایی بو هر که که ی رفیشتم تا جاریکی دیکه چاوم به موزه کنی بکه وی. هیشویه د موزی زفر گهیشتووی لیبوو. من دانه یه کیانم برد بکه و له ناو کراسمدا شاردمه وه. پاشان سه به ته که م داپؤشیه و هو چوومه پشت خانووه که و به په له خواردم. نه وه شیرینترین موزیک بوو که تا نیستا تامم کردبوو.

. .

The following day when grandma came to visit my mother, I rushed to her house to check the bananas once more. There was a bunch of very ripe ones. I picked one and hid it in my dress. After covering the basket again, I went behind the house and quickly ate it. It was the sweetest banana I had ever tasted.

دوو رۆژ دواتر، نەنكم منى نارد كە وەكلازى لە ژوورى نوستنەكەى بۆ بێنم. ھەر كە دەرگاكەم كردەوە بۆنێكى زۆرى مۆزە گەيوەكلانم كرد. لە قوژبنى ناو ژوورەكەدا، سەبەتە گەورە حەسيرييە جادوە كەى نەنكمى لى بوو. ئەو بە جوانى بە پەتوويەكى كۆن شاردرابۆوە. من لە سەرم ھەلدايەوەو بۆنێكى خۆشم كرد.

. . .

Two days later, Grandma sent me to fetch her walking stick from her bedroom. As soon as I opened the door, I was welcomed by the strong smell of ripening bananas. In the inner room was grandma's big magic straw basket. It was well hidden by an old blanket. I lifted it and sniffed that glorious smell.

دەنگى نەنكم رايچلەكلندم، كاتنىك بانگى كردم: "ئەوە تۆ چى دەكەى؟ زووكە وەكلازەكەم بۆ بىننە." منىش بە پەلە پەل بە وەكلازەكەيەوە ھلاتمە دەرەوە. نەنكم پرسى: "ئەوە بە چى پىدەكەنى؟" پرسيارەكەى واى لىكردم كە ئىسلاش زەردەخەنەم لە سەر لىوان بىت بە ئاشكرا كردنى جىگا جادوەكەى ئەو.

. .

Grandma's voice startled me when she called, "What are you doing? Hurry up and bring me the stick." I hurried out with her walking stick. "What are you smiling about?" Grandma asked. Her question made me realise that I was still smiling at the discovery of her magic place.